

A tulipános láda kulcsa

Éz a történet még a régebbi időkben esett meg, mikor a lányok meg a legények fonóházba jártak. A házbeli lány felágyazott egy nagy kendert a guzsalyra. Rácsodálkozott a szeretője, megkérdezte tőle:

- Hû, de nagy gúgyelád van! Mikorra fonod le?

A lány büszkén mondta:

- Ilyen gúgyelát? Mindennap két guzsallal fonok le: egyet nappal, a másikat este.

Sehogy nem akarta elhinni a legény, amit a szeretője mondott. Csalafintaságot eszelt ki, hogy végére járjon a dolognak.

- Majd megtudom én az igazságot, csak várjál!

Mikor egy idő múlva a lány kiment a fonóházból, a legény beledugta a tulipános láda kulcsát a gúgyelába. A ládát előtte jól bezárta, mert tudta, benne van a lány ünneplő ruhája.

No, ez kedden történt. A legény legközelebb csak vasárnap este ment el a lányhoz.

- Talán beteg vagy? Nem voltál a templomban sem, a falu közt sem.

- Nincs énnekem kutya bajom sem, csak elveszítettük a tulipános láda kulcsát, nem tudtam kivenni az ünneplő ruhám, azért nem mozdultam ki a házból.

Így tudta meg a legény, hogy a szeretője nem is olyan szorgalmas, mint ahogy mondta. Egész héten egyetlen gúgyelát sem font le, azért nem találta meg a kulcsot. Nem is kerültek össze, ügyesebb lány után nézett a legény.